

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer P.

tegen

Het Nieuwsblad

Met een brief van 7 december 2012 dient advocaat Jan De Winter namens zijn cliënt, de heer P., klacht in tegen Het Nieuwsblad. Aanleiding is een artikel in de krant van 15 november 2012 met als titel 'Geschorste priester gaat viering voor'. Namens Het Nieuwsblad heeft manager Toon van den Meijdenberg op de klacht geantwoord met een brief van 10 januari 2013. Advocaat De Winter heeft hierop gerepliceerd met een brief van 28 januari 2013. De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft op 18 mei 2013 het dossier onderzocht en besproken. Beide partijen hebben afgezien van een hoorzitting.

DE FEITEN

Klager heeft zich in 2002 voor het hof van beroep in Gent moeten verantwoorden wegens de aanranding van de eerbaarheid in 1994 van een minderjarige en hij verkreeg er, nadat hij de feiten had erkend, de opschorting. In 2007 werd hij aangesteld als onderpastoor in Heldergerm. In 2010, nadat zijn verleden in de openbaarheid was gekomen, verliet hij die parochie. In november 2012 ging hij voor in een misviering in Denderleeuw om er de plaatselijke pastoor te vervangen, wat tot negatieve reacties van parochianen heeft geleid. Hierover werd in Het Nieuwsblad van 15 november 2012 verslag uitgebracht.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager is van mening dat Het Nieuwsblad op foutieve wijze over hem heeft bericht. Hij neemt het niet dat in het artikel geschreven is dat hij veroordeeld is, terwijl het hof van beroep hem, nadat hij de feiten had bekend, de gunst van de opschorting heeft verleend. Hij voert ook aan dat hij niet geschorst is als priester, zoals in de titel is vermeld, maar dat hij in overleg met zijn overste zijn functie heeft neergelegd. Hij vraagt zich ook af in hoeverre de berichtgeving nieuwswaarde heeft. Volgens hem heeft Het Nieuwsblad onvoldoende zijn recht op privéleven en menselijke waardigheid afgewogen tegenover het maatschappelijke belang van de informatie. Door nu opnieuw te verwijzen naar feiten die zich in de jaren '90 hebben voorgedaan, wordt de reclassering van klager gehypothekeerd.

Het Nieuwsblad voert aan dat de berichtgeving relevant was, omdat klager nog maar pas enkele jaren voordien, in 2010, de parochie van Heldergerm had moeten verlaten nadat daar zijn verleden aan het licht was gekomen. De commotie onder de parochianen in Denderleeuw was de aanleiding om opnieuw over hem te berichten. Daarom was het ook nodig om te verwijzen naar de feiten uit het verleden van klager. Dat klager werd geïdentificeerd, is vanuit het maatschappelijke belang verantwoord omdat het om zwaarwichtige feiten ging. De opschorting die het hof van beroep aan klager verleende, komt volgens Het Nieuwsblad neer op een voorwaardelijke straf, zodat het ook verantwoord was om over een veroordeling te

spreken. Het feit dat de klager op non-actief werd gezet, kan worden aanzien als een schorsing, zodat het gebruik van die term evenmin foutief is. Het Nieuwsblad wijst er ten slotte op dat de pedofilieproblematiek nog steeds actueel is, zodat het zeker verantwoord was om hierover te berichten.

BESLISSING

Gelet op de reacties die het optreden van klager had teweeg gebracht, en ook op het feit dat de pedofilieproblematiek nog steeds actueel is, zoals Het Nieuwsblad aanvoert, is de Raad voor de Journalistiek van mening dat het zeker relevant was om hierover te berichten.

De Raad heeft wel bedenkingen bij onderdelen van het artikel in Het Nieuwsblad.

De Raad stelt vooreerst vast dat er feitelijk onjuist is bericht over het verleden van klager, die niet veroordeeld werd door het hof van beroep maar de opschorting had verkregen. De opschorting is niet gelijk te stellen met een voorwaardelijke veroordeling, zodat het dan ook onjuist was om dit zo voor te stellen.

Daarnaast is de Raad van oordeel dat, gelet op het tijdsverloop tussen de feiten die zich in de jaren '90 hadden afgespeeld en de uitspraak van het hof van beroep in 2002 enerzijds, en de berichtgeving anderzijds, het niet meer verantwoord was om klager met zijn volledige naam te identificeren. De Raad verwijst in dat verband naar artikel 2.1 van de Richtlijn over identificatie in een gerechtelijke context, die als bijlage bij artikel 23 van de journalistieke code is toegevoegd: *'De herintegratie in de maatschappij van een veroordeelde, zijn reclassering, of het lange tijdsverloop na de veroordeling zijn elementen waarmee de journalist rekening houdt om terughoudend te zijn met identiteitsgegevens.'* Nu klager niet veroordeeld werd, maar de opschorting had verkregen, is deze richtlijn zeker van toepassing. De Raad voor de Journalistiek meent ten slotte dat het gebruik van de term 'geschorste priester' niet in de letterlijke zin van het woord is gebruikt maar de feitelijke toestand van klager weergeeft, en daarom geen beroepsfout uitmaakt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 20 juni 2013